

νυχτωμένος

νυχτωμένος, -η, -ο, επίθ. [μτχ. του ρ. νυχτώνω], ιδίως εύχρ. στις φρ. *είναι αλλού νυχτωμένος* ή *είναι βαθιά νυχτωμένος* ή *είναι βαριά νυχτωμένος* ή *είναι μακριά νυχτωμένος* ή *είναι πέρα νυχτωμένος*, λέγεται στην περίπτωση που κάποιος απέχει πολύ από την αλήθεια, γιατί δεν παρακολουθεί ή δε γνωρίζει το γεγονός, ή την υπόθεση για την οποία γίνεται λόγος, που δε συμμετέχει στην καθημερινότητα, δεν παρακολουθεί τα γεγονότα που εξελίσσονται γύρω του και για το λόγο αυτό είναι γελασμένος, αν έχει για σίγουρο κάτι, που ζει στο δικό του κόσμο: «αν νομίζει πως θα γίνουν έτσι τα πράγματα, να του πεις πως είναι μακριά νυχτωμένος || τρία χρόνια τον κεράτωνα μπροστά στα μάτια του η γυναίκα του κι αυτός ήταν βαθιά νυχτωμένος και χαρούμενος».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας